

KÖLCSEY MANÍRJÁBAN.

Lányka, tündér kellemidnek
Ékes vonzata,
Hív tüköre érdemidnek
Szívemig hata.

Hol eddig kilentz Músával
Apoll nyögdcisélt,
Most Cythere galambjával
Amor szárnyra kélt.

Oh a tegzes kis isteni
Gyötri mellyemet,
Ha nem regulázza senki,
Utóbb eltémet.

Tekints hát a szánandóra,
Lányka, kegyesen,
Elméld, miképp minden óra
Tünik sebesen.

Biborát az ifjúságnak
Mig nem hullatád,
Nyiss kebled a bájvirágnak,
Mit az élet ad.

(Budapest.)

SZERB ANTAL.